

Dali angeljčki mu hlače,
 I mej drugim te igrače:
 Boben, sabljico na traki,
 Kakor imajo vojaki;
 Orgljice lepo pojoče,
 In vojake stopajoče;
 Mucko, sivko, z repkom kviško,
 V skok pripravljeno na miško!
 Piskajočega, iz svinca
 Dali so mu petelinca!
 In možička tudi z zvonci,
 Sladkarij v srebrnem lonci;
 Dali pisane mu žoge,
 Ptiče, žabe skokonoge!
 Res, krasan njegov je šarec,
 Ali nič poleg teh stvarci!
 Ko tako ga nadarili,
 I v voziček vse znosili, —
 Sladke dali mu pogače,
 Z mlekom vmešane kolače;
 Mleko piti iz posodec —
 Mleko paša za želodec!
 Bogeč Marka smehom gleda,
 Ker godi mu polna skleda;
 Pa ker Marcec tudi moli
 K njemu stopi Ješček doli;
 Stopi tudi z njim Devica,
 Pa poljubita ga v lica.
 Dé mu Jezus, naj bi vedno
 Mamo slušal, molil redno;
 Ateja naj vestno sluša,
 Da mu bo radostna duša!
 Ljubi angeljčka čuvarja!
 Mu Marija prigovarja. —
 Ko ga pogostili dosta
 Markca v voz sprejmejo gosta.
 Tam ga v lice poljubili,
 In se od nebes ločili;

A ker truden bil konjiček,
 Deli k Markcu ga v voziček;
 Vzeli angeljci ojesa,
 Zavrtijo se kolesa
 I po rimski cesti speli,
 Pesni z Markcem lepe peli;
 Solnce ko je za gorami,
 Pa so bili že pri mami!
 Marcec ko zazre domače,
 Hoče kazat' vsem igrače;
 Hoče k mami, hoče k oči,
 Hoče da z vozička skoči;
 Tu odpre se noč prepada,
 Marcec joj, v globino pada;
 Marcec pada, roci širi;
 Prej ko kdo naštel bi štiri, —
 Da! poprej kot jedno čislo, —
 Jokca se na podi kisló!
 I solzico za solzico
 Briše Marcec si z ročico!
 Sanje lepe premišluje,
 Pa razžalosti se huje;
 Ker ni angeljčkov ne vgleda,
 Ni kolačkov 'z mleka, meda,
 Ker nijedne ni igrače, —
 Pa še huje še razplače.
 Sonce skozi okno gleda,
 V solnci muha sladkosneda
 Kliče Markcu: »Zum, zum, zum,
 Kviško, Marcec, leni kum!
 Slabo, kdor se v snu naslaja,
 Slabše mu, kdor pozno vstaja!
 A najslabše, kdor trguje
 Pa še zdaj spi in lenuje!
 Brž po hlačicah mi sezi,
 Konjca potlej v voz naprezi!
 Ko nakrmljen bode šarec, —
 Mleka čaka te kozarec!»

Vnĕslav.

Misel.

T zatišju, brez hrupa
 Razrase mogočen se hrast;
 V samoti, prikrito
 Razvije se moč in oblast.

Gregor Gornik.